

[Kirkeministeren.]

væsen. Jeg er derfor det ærede medlem tak skyldig, fordi han har foranlediget en sådan.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem sagde, at omend vi ikke har et folkekirken repræsenterende organ, mangler vi ingenlunde en kirkeforfatning: den lovgivende magt er hos konge og folketing, den udøvende hos konge og minister, og takket være vor rodfæstede frihedstradition varetager kirken frit sit indre liv. Vor egenartede og efter min mening såre lykkelige kirkeforfatning har mening ene og alene udfra den kendsgerning, at ca. 95 pct. af befolkningen ved at bevare deres medlemskab i folkekirken viser, at de ønsker dens opretholdelse. Skal den imidlertid ikke forvitte og hensygne i ligegyldighed, må vi med nødvendighed også nu og da i dette høje ting efterprøve dens struktur og funktion, om den er tjenlig både set fra samfundets og fra kirkens side.

I grundloven af 1849 stod som bekendt, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov. Dette er gentaget i grundloven af 1953. Formuleringen sigtede oprindeligt mod skabelsen af en selvstændig kirkeforfatning, men ordene er blevet fortolket således, at når det gøres nødigt, skal nye love skabes til ramme om og værn for vor frie folkekirke under skiftende tider. Sådan er det også sket i mere end 100 år. En kirkelig frihedslovgivning, enestående i sin art, er bestandigt blevet gennemført i dette høje ting, ofte under protest fra præsteskabets side. Det gjaldt menighedsrådsloven og lovene om sognebåndsløsning og om kvinders adgang til præsteembeder. Dette understreger, at vi har i egentligste forstand en lægmandskirke og ikke en præstekirke.

I grundloven står der ligeledes, at den danske folkekirke er evangelisk-luthersk, og at den som sådan understøttes af staten — „som sådan“ vil sige som evangelisk-luthersk. Kirken står altså ikke for hvad som helst, men bygger på et luthersk menneskesyn og en evangelisk-luthersk kristendomsopfattelse.

Lad mig nu vende mig til det ærede medlem hr. Hvidbergs spørgsmål om, hvad folkekirken betyder for det danske folk i

dag. Hvad er mon grunden til, at så at sige hele befolkningen, mærkeligt nok, holder fast ved denne kirke? Fra kirkelig såvel som fra politisk side har man førhen med styrke krævet adskillelse mellem stat og kirke. Dette krav er så godt som forstummet; dog hørte vi i går fra denne talerstol kravet rejst. Det er imidlertid min overbevisning, at kom det til folkeafstemning i dag, ville et overvældende flertal stemme for bevarelse af status quo. Og hvorfor? Mon fordi de bevidst bekender sig som kristne? Nej, vi ved, at sådan er det ikke. Men ved at forblive i folkekirken giver befolkningen udtryk for erkendelsen af, at folkekirken står for noget fundamentalt, at den markerer et grundlag for den menneskelige eksistens, som er væsentligt, at den folkekirkelige ramme i sjælden grad værner den åndelige frihed. De færreste gør sig vel dette klart, men derfor er det lige væsentligt.

Det ærede medlem brugte i sin tale den vending, at med den ville han sige en ting, som han mente burde siges fra dette sted: at folkekirken er i nød. Han bad os betænke, hvordan det netop i en tid, der er præget af, hvad han kalder åndelig misère, går til indenfor folkekirkens rækker. Han mente, at man kunne tale ikke blot om forskellige retninger, men om to forskellige religioner indenfor folkekirken. Antagelig tænker han på, hvad man kunne kalde en almindelig næstekærlighedsreligion overfor den kristne åbenbaringsteologi. Mener det ærede medlem, at det kan være anderledes i en folkekirke, eller at det skal være anderledes? Jeg mener tværtimod, at det er en lykke, at vi har vor frie, tålssomme folkekirke, der giver plads for en Bartholdy såvel som for en Lindhardt, der omfatter en kristen forkyndelse såvel af liberal art som med katoliserende tendens. Folkekirken er en borgerlig indretning med et departementalt apparat, med embedsmænd, med love og vedtægter; men den er mere end det, den er tillige Kristi kirke, som lever ved ordets bekendelse og forkyndelse og alene derved.

Jeg synes som allerede sagt, at det er godt, at spørgsmålet om, hvad folkekirken betyder for vort folk, rejses herinde. Så længe vi har vor nugældende kirkeforfat-